

Over groepsgeruis en mogelijk gedruis

Altijd was en is het zo dat in een flow van positiviteit en warme communicatie valkuilen zijn.

Ja maar, zullen de verlichten zeggen, als je hierover begint, creëer je die net en trek je ze aan...

Tegenover deze naïviteit staat mijn ervaring en realiteit van jarenlange werking in omgang met mensen, achtereenvolgens rond poëzie, gespreksgroepen, relaxatie algemeen en met specifieke doelgroepen, massage en momenteel startend "Op Weg naar Tantra". In al die vorige sectoren kwam ik ruisfenomenen tegen en dat zal nu niet anders zijn, in mindere of meerder mate. Of het nu bewust of onbewust gedropt wordt door insiders of buitenstaanders, dat maakt niets uit.

Het fenomeen van de communicerende vaten onthoud ik nog uit de natuurkunde - of was het chemie? - . Bij het grasduinen in de sociale wetenschappen, eveneens lang geleden, kwam ik het opnieuw tegen in de sociale psychologie. Ik laat je meekijken achter de schermen en zo kan je zelf gaan verifiëren.

Even concreet. Het is niet meer of niet minder een toepassing van de polariteit tussen plus en min, goed en kwaad, licht en donker. Maar goed dat het er is want waar stonden we anders met de uitvinding van elektriciteit, het ervaren van warm en koud, de verkwikking van liefde die zelden bestaat zonder aan de overzijde jaloezie, afgunst, haat.

Het benoemen van dit verschijnsel is het voorkomen van onheuse verbazing. Even niet schrikken als ik zeg: kijk, er nadert een kleurrijke luchtballon. Vooraleer hij plots landt in je achtertuin en doen als koeien die daardoor overstuur raken. Van welke verrassing hou je het meest? Beetje vooruitziende opmerkzaamheid vooraf of het lot van voldongen feiten en onprettige verrassingen.

Een verwittigd mens is er twee waard... . Dààr gaan we van uit in onze verheugende flow!

Het stilstaan bij deze realiteit is de confrontatie met een educatieve waarde, die van de gezonde medemenselijkheid en het respect voor elkaar. Ik las erover in visies op theateropleiding en daar werd het mooi gezegd. Het ging over de verhouding tussen het esthetische en het ethische: kunst en cultuur is goed en wel als uitings- en bekijkgegeven, maar koppel je er al dan niet een diepere omgangswaarde aan vast?

Dichter bij onze eigen bezigheden vertaal ik het zo. **Esthetisch** gezien zijn lichamen mooi, gezien vanuit hun bijzondere positie en verschijning, en we maken ze soms mooier en gezonder dan ze (al) zijn, door bijvoorbeeld een opbeurende massage te geven of te ontvangen. **Ethisch** gezien kunnen we een stapje verder gaan door niet meteen mee te gaan in duistere stromingen van pure wellust, hoogmoed, jaloezie, afgunst, haat, achterklap, zelfbeklag, misplaatste grapjes, en ga zo maar door; in plaats daarvan veel respect en verdraagzaamheid.

In de afsprakennota is deze zin de sleutel om die deur te openen:

"Naturaliteit" wordt in onze vriendengroep begeleid en beoefend met als doel: spiritualiteit integreren in fysieke, mentale en emotionele beleving en tantra (leren) toepassen als levenswijsheid door transformatie vanuit de seksuele bron naar het hartniveau.

Een voorbeeld van jaren geleden blijft me helder bij. Waar gebeurd! Tijdens één van de meerdaagse verblijven in de Ardennen, welgeteld tijdens een afsluitende sessie, was een rustig moment van bezinning en evaluatie gepland. Eén van de deelnemers vond het prettig om precies dan op een massagetafel een plastic vrouwenborst neer te leggen, stiekem vòòr het binnenkomen van de anderen... Een verdere beschrijving van de carnavaleske vorm, kleur van tepel en cirkel er rond is nu niet aan de orde. Moet je dan alle begrip hebben voor deze ongepaste daad en ingreep in de sfeer van de groep op dat moment, en denken: die hulpverlenster (in de zorg voor personen met kanker) moet toch ook haar verwerkingsproces kunnen botvieren en mogelijk opgekropt medelijden met anderen, een uitlaatklep kunnen geven... , of mag je verwachten van iemand met zoveel ethische achtergrond, dat zij beter een ander moment zou uitkiezen om zich laten te gaan en de hilariteit van de groep daar in mee te trekken? (... het vervolgt)

Jef Houbrechts 2 september 2013